

Бѣло книжье чърно мастило
Сѣдни булка подай прѣстънъ.

Значи учень на книгѣ.

И другы много тѣмъ подобны отпѣвки сѫ пѣкѣтъ и тѣлкуватъ. На сie неповинное дѣвическо прѣдставлениe прѣсъствуватъ и жены и спущаютъ и тыя въ мѣдникъ прѣстены нарѣчены на своя сынове за да имъ изпытатъ щастіе о женитбѣ.

Покойный Венелинъ възпомянува че Славяни сѫ славили два начала божества, то есть добро и зло, под' именемъ Черны-Богъ и Бѣлы-Богъ. Въ Котель жены а най паче стары бабы, когда щажутъ укори нѣкого си злоторца казважтъ, Чърнило! а когда щажутъ ся изражи за добро нѣщо казважтъ, видѣхъ бѣль свѣтъ, или напротивъ не видѣхъ бѣль свѣтъ.

Възпомянува ся и Вѣщица или Вѣширица — когда щажутъ изрази укореніе противо нѣкоѧ си грозиѧ или злоторнициѧ женѧ казважтъ. Пуста Вѣщице! умразна грозна Вѣширица!

Вила ся възпомянува въ една приказка за лѣнивѣженѧ, коя не є щѣла да работи, и плашила мѫжа си да не ходи въ горѣ да сѣче мотовилка за пряждж, че ще го накажи Вила съ смерть на женѧ му. — Мотовила Вила, кой сѣче Вилѣ жена му умира. — Дали є было нѣкой си дръво посвящено Вилѣ? Какъ то сѫ имали Еллини посвящена дръвеса на горскыя нимфи (невѣсты)?

Пукълъ — казважтъ въ Котель за человѣка мѣлчеливаго и намрьщенаго. Что глѣдашъ такъвъ кѣту Пукълъ?: дали не є Богъ пѣкла? или елинскій Харонъ? обаче той ся възпомянува под' истое свое имя. Слушалъ съмъ еще отъ младости да плашажутъ жены малая дѣца, когда плачутъ или немириуважтъ. Мѣлчи че Харо иди да тя зѣми!